

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 469

гр. Пловдив, 12.12.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

като разгледа докладваното от Иван Хр. Ранчев Въззивно частно наказателно дело № 20225000600508 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава двадесет и втора от НПК.

С Определение № 789 от 23.11.2022 г. по ЧНД № 991/2022 г. Старозагорският окръжен съд, на основание чл. 440, вр. чл. 437 от НПК е оставил без уважение молбата на осъдения Н. Н. В. за условно предсрочно освобождаване по отношение на неизтърпяната част от наказанието „Лишаване от свобода“, наложено му с Присъда №190/02.07.2010 г. по НОХД № 276/2010 г. на Окръжен съд – Стара Загора.

Недоволен от постановеното определение е останал осъденият, който на 29.11.2022 г. е подал жалба с искане да се отмени, като необосновано и бъде условно предсрочно освободен. Намира за неправилно преценено, че не е дал доказателства за поправянето си, тъй като е полагал общественополезен труд. Впоследствие обаче при него са настъпили тежки усложнения в здравословното му състояние, като няколкократно е бил опериран. Затова иска да бъде условно предсрочно освободен, за да се прибере и лекува в къщи.

Началникът на Затвора – * и Окръжна прокуратура – Стара Загора не са изразили становище по подадената жалба.

Апелативният съд, след като се запозна с изложените доводи в постъпилата жалба и с материалите по делото, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения седмодневен срок и от лице с нужната процесуална легитимация, но по съществото си е неоснователна.

В Окръжен съд – Стара Загора, на основание чл. 437, ал. 2 от НПК е подадена молба от осъдения В. с искане да бъде предсрочно освободен от остатъка на наложеното му наказание „лишаване от свобода“.

Първоинстанционният съд е разгледал постъпилата молба в открито съдебно заседание с участието на страните, като е оставил без уважение искането на осъдения В., преценявайки, че не са налице предпоставките за неговото условно предсрочно освобождаване.

Противно на доводите на жалбоподателя, Окръжният съд подробно е обсъдил кумулативните предпоставки на чл. 70, ал. 1 от НК, изискващи осъденото лице да е изтърпяло съответната част от наложеното му наказание лишаване от свобода, както и на доказателствата за неговото поправяне.

От представената справка за правното му положение е видно, че л. св. Н. В. е бил осъден с Присъда № 190/02.07.2010 г. по НОХД № 276/2010 г. на Окръжен съд - Стара Загора, влязла в сила на 21.06.2011 г., за извършено на 08.02.2010 г. престъпление по чл.116, ал.2, вр. ал.1, т.4, т.6, т.11, вр. чл.115, вр. чл.18, ал.1, вр. чл.58а, вр. чл.55, ал.1, т.1 от НК, е осъден на деветнадесет години лишаване от свобода, при първоначален „строг“ режим в затворническо общежитие от закрит тип.

Лишеният от свобода Н. Н. В. е постъпил в затвора на 14.05.2010 г., със зачетен предварителен арест, считано от 09.02.2010 г.

Към датата на евентуалното влизане в сила на атакувания съдебен акт - 01.12.2022 г., л.св. Н. В. е изтърпял: фактически – 12 години 7 месеца и 22 дни, а от работа – 1 година, 10 месеца и 24 дни, т.е. всичко 14 години, 6 месеца и 16 дни, с остатък от 4 години, 5 месеца и 14 дни.

По време на изтърпяване на наказанието, на 14.12.2016г. с решение на комисията по чл.73 от ЗИНЗС режимът му е бил заменен от „строг“ в „общ“. Със Заповед на началника на Затвора – * от 25.11.2020г. е прекатегоризиран и настанен в затворническо общежитие от „открит“ тип „*“, където се намира и до момента. А от 22.06.2022г., предвид на здравословното му състояние, изтърпява наказанието си при „лек“ режим.

В първоначалната оценка по профила на нуждите е регистриран среден

риск от рецидив - 49 т., с отчетени дефицити в зони - отношение към правонарушението, трудова заетост, управления на финансите и доходи, злоупотреба с алкохол и умения за мислене. Рискът от вреди е определен в средна степен.

В становището на Началника на Затвора - *, в съответствие с материалите от затворническото досие е посочено, че л. св. Н. В. заема позиция в средните слоеве на затворническата общност, с добро за средата ниво на грамотност и образование, с нормално развит интелект и комуникативни умения. Същият не е особено общителен, нерядко твърде изискващ и претенциозен към околните, но без прояви на агресия във взаимоотношенията си с другите лишени от свобода. В общността контактувал предимно на етно-землячески и възрастов принцип. В характерово отношение бил егоцентричен и честолюбив, но съумявал сравнително добре да контролира емоциите си. Стремил се да спазва установения ред и дисциплина в институцията, понастоящем нямал незаличени наказания за дисциплинарни нарушения, имал няколко поощрения. На л.св. В. последното, наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ е със Заповед № Л-4525/30.12.2020 г. на Началника на ЗООТ „*“, затова че при завръщането му от домашен отпуск, чрез техническо средство е установен алкохол в издишания въздух. Преди това л.св. е наказван два пъти - веднъж за притежаване на 5 м кабел, без разрешение и за опит за изнасяне на писмо от затвора, извън установения за това ред. Освен това, същият многократно е награждаван с „домашен отпуск“ и веднъж с „ползване на годишна почивка извън затворническото общежитие от открит тип“.

Описана е трудовата му ангажираност за периода от 2016г. до 01.01.2022г., когато е бил спрян от работа поради заболяване.

Направените преоценки по профила показвали плавна тенденция за положително развитие в корекционния процес по отношение на вероятните рискове от рецидив и вреди. Регистрираното на входа средно ниво на риска от рецидив от 49 т. се запазило, като след етап на частично повишение на общата стойност до 51 т. /към 2014 г./ се наблюдавало постепенно снижение на риска от рецидив до 44 т. в направената през 2016 г. преоценка при замяна на режима от „строг“ на „общ“, 41 т. в преоценката при прекатегоризирането

в открит тип и 40 точки при актуалната преценка. Като рискова останала зоната „злоупотреба с алкохол“, а гранични зони: отношение към правонарушението и умения за мислене. Във времето се отчитало снижение в зоните: взаимоотношения, трудова дейност, управление на финанси и доходи и минимално такова в зоните междуличностни проблеми и умения за мислене.

Или обобщено, Началникът на Затвора - * е счел, че при цялостна преценка на поведението на лишения от свобода, въпреки наблюдаваните положителни тенденции, недостатъчната самокритичност на л.св. към извършено от него правонарушение, води до извод, че не може не може да бъде направен обоснован извод за наличие на трайна устойчивост в поведението и нагласите му, от което е изведено заключение, че корекционният процес спрямо него не е завършен. Сочи се, че корекционната работа с лишения от свобода следва да продължи, за да се изпълнят заложените цели и задача в плана на присъдата и затвърждаване на постигнатото.

В становищата на зам.началник „Режимна и надзорно-охранителна дейност“, началник сектор „Социална дейност и възпитателна работа“, началник сектор ЗООТ „*“, в доклада на инспектор „Социална дейност и възпитателна работа“ към същото общезитие и Експертна оценка на актуалното психично и емоционално състояние е аргументирано идентично отрицателно мнение за условно предсрочно освобождаване на лишения от свобода Н. В..

Въззивната инстанция намира за безспорно установено по делото, че осъденото лице е изтърпяло фактически повече от изискването в чл. 70, ал. 1, пр. 2, т. 1 от НК, за не по-малко от $\frac{1}{2}$ от наложеното му наказание лишаване от свобода.

В мотивите към атакуваното определение е посочено, че няма данни, от които да се направи категоричен извод, че л.св. В. е дал доказателства за своето поправяне, да е налице настъпила трайна и необратима, положителна промяна у него по време на изтърпяване на наказанието по чл. 439а, ал. 1 от НПК.

С основание по този повод е акцентирано най-вече на това, че няма настъпила подобна промяна в отношението му към извършеното престъпно

деяние - поемането на пълна отговорност и разкаяние, осъзнаване в дълбочина на факторите, които са го провокирали. В случая убийството на полицейския служител по хулигански подбуди и по особено мъчителен начин - при изпълнение на службата му и опитът за убийство на неговия колега се дължат на злоупотреба с алкохол. Въпреки изминалите близо две години от наложеното дисциплинарно наказание за употреба на алкохол при ползването на домашен отпуск, това обстоятелство на фона на продължаващите себеправдаване и недостатъчна критичност по отношение на собствената му отговорност за извършеното тежко умишлено престъпление, констатирано и от инспектора - психолог в изготвената за нуждите на настоящото производство Експертна оценка, определя поведението на л. св. Н. Н. В., макар и развиващо се в положителна посока, като неустойчиво.

Действително, след постановяването на предходното Определение № 60/19.05.2021 г. по ЧНД № 2140/2021 г. на Окръжен съд - Стара Загора, с което е оставена без уважение молбата на л.св. В. за условно предсрочно освобождаване, няма настъпила съществена разлика по отношение на риска от рецидив. Тогава рискът от рецидив е бил в рамките на средното ниво - 41 т., докато в актуалната преоценка е понижен за изминалата една година само с една точка и е 40 т.

Не на последно място от важно значение е обсъждането и на наведените доводи за влошаване на здравословното състояние на л.св. В., описано в заключението на ЛКК при СБАЛЛС –* по Протокол №11/21.01.2022г. Именно, с оглед на становището за необходимост от провеждане на терапевтични процедури, определени от онкологичната комисия, с последващо възстановяване и проследяване на общото състояние за нежелани странични ефекти, с постановление от 31.01.2022 г. на Окръжния прокурор на Окръжна прокуратура - Стара Загора, на основание чл.447, т.3 от НПК е разпоредено прекъсване изпълнението на наложеното на л.св. Н. В. наказание лишаване от свобода за срок от 2 месеца, считано от 31.01.2022 г.

Правилно е съобразено от съда, че данните за влошено здравословно състояние на л.св. В., за което видно от изложеното по-горе винаги са били оказвани медицински грижи, само по себе си не е от естество да обуслови извод за основателност на молбата му за условно предсрочно освобождаване.

Затова и напълно логично, окръжният съдия е заключил, че условното

предсрочно освобождаване представлява правна възможност за лишени от свобода, чието поведение надхвърля обичайно доброто изпълнение на наложеното им наказание, но не и институт с автоматично, формално приложение при изтърпяване на посочената в закона част от наказанието.

Поради което и се налага становището, че с оглед на така направените констатации, все още корекционният процес при л. св. В., въпреки напредналия етап от изтърпяване на наказанието, не е завършен и планът на присъдата се явява неизпълнен.

В заключение, поради тези съображения, въззивният състав намира за правилна и обоснована преценката на окръжния съд, че липсва най-важната кумулативна предпоставка на чл. 70, ал. 1, пр. 1 от НК за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наказанието на осъдения Н. В., тъй като не е дал всички изискуеми доказателства за своето поправяне по чл. 439а, ал. 1 - 3 от НПК.

По гореизложените причини, следва да се потвърди атакуваното определение, а жалбата на осъдения В., да се остави без уважение, поради което и на основание чл. 440, ал. 2, вр. чл. 345 от НПК, Апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 789 от 23.11.2022 г. по ЧНД № 991/2022 г. на Старозагорския окръжен съд, с което е оставена без уважение молбата на осъдения Н. Н. В. за условно предсрочно освобождаване по отношение на неизтърпяната част от наказанието „Лишаване от свобода“, наложено му с Присъда №190/02.07.2010 г. по НОХД № 276/2010 г. на Окръжен съд – Стара Загора.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____